

במלחמתה בעזה, ישראל מספקת את הבהירות המוסרית לכל מי שהתבלבל

written by מאיר בן שבת | 23.05.2025

הנזק המדיני שנגרם לישראל בעקבות ההאשמות כלפיה על ידי מי שכיחנו בצמרת המדינית והביטחונית שלה, הוא בגדר מעֵנת אשר לא יוכל לתקון. הכפשותיו של ארדואן כבר לא יתקבלו כמגוחכות והתובע בהאג לא יצטרך עוד להזיע בהסברת טיעונו.

כך גם החיזוק שקיבלו פעילים אנטישמיים ומבאישי ריחה של ישראל מכל רחבי תבל: באקדמיה, בתקשורת, בפוליטיקה ובכל תחומי החיים. כתבי הפלסטר והנאצה שירעילו את הדורות הבאים של שונאינו, לא יזדקקו עוד לתימוכין מצד הפלסטינים ותומכיהם או מהפרוטוקולים של זקני ציון. זו לא מכה קלה בכנף, זהו נזק לדורות.

חרף זאת, הדאגה המיידית של הצמרת המדינית והביטחונית בישראל, בעקבות הדברים הללו, צריכה להיות מופנית דווקא אל השפעה שעלולה להיות להם במישור הצבאי. ביחוד על ההתנהגות המבצעית של כוחותינו, בשדה הקרב.

קמפיין ה"הרעבה" ו"התינוקות ההרוגים" פוגש את צה"ל ערב הרחבתו של התימרון. הפיקוד הבכיר של הצבא והגורמים המקצועיים שמלווים אותו בפעילותו, אינם יושבים בחדרים אטומים. גם הם שומעים את אוסף הטענות על מספרם הגדול של ההרוגים הפלסטינים ה"בלתי מעורבים". הם ערים לשימוש שנעשה בכך נגדינו ולמחירים ועלולים להתפתות לנקוט במדיניות שאולי תהיה מרוסנת יותר כלפי הצד הפלסטיני אך תגדיל את הסיכונים לחיילינו. לכך, בשום אופן, אין להסכים.

לא צריך להיות איש מודיעין כדי להבין שלאורך הפסקת-האש ותקופת ההמתנה, מחבלי חמאס מילכדו כל מה שאפשר. הזמן שעמד לרשותם איפשר להם לנתח את פעילות צה"ל, לזהות את נקודות התורפה ולתחבל תחבולות. הם יודעים לנצל היטב את הזהירות שצה"ל מפגין ביחס לאוכלוסיה האזרחית ובמיוחד כלפי ילדים, נשים, זקנים וחולים. כך גם לגבי מתקנים הומניטאריים וגורמים בינלאומיים.

בפרפרזה על הפתגם הערבי נכון לקבוע גם (ואולי ביחוד) כעת: "אלף אום ארהאבי תבכי ולא אומי": אלף אמהות של פעילי טרור תבכינה ולא אם ישראלית אחת!

המחוייבות למשימה (שנגזרת ממטרות המלחמה ומלכתחילה מותאמת לעקרונות צה"ל והמשפט הבינלאומי) **והמחוייבות לשלום של חיילינו**, קודמות לכל מחוייבות אחרת.

גיבוי לגישה זו נידרש כיום יותר מתמיד, לאור החשש מפני השפעות הקמפיין השלילי ולקראת

בהירות מוסרית

בחמאס לא יכלו לצפות לחיזוק טוב יותר מזה שסיפקה להם הצהרתן של צרפת, בריטניה וקנדה, שקראו לישראל להפסיק לאלתר את פעולותיה הצבאיות בעזה ולאפשר הכנסת סיוע הומניטארי ואיימו כי לא יעמדו מנגד לנוכח "ההסלמה הנוכחית הבלתי מידתית".

בזמן שחמאס מאבד עוד שניים מותיקי מפקדיו הצבאיים ומתחיל לחוש על בשרו את תוצאות הלחץ הצבאי המוגבר וכשקולות טורי השריון הישראלי נשמעים באזניו, נחלץ לעזרתו הנשיא הצרפתי ² מקרון, שחרדתו לנוכח "רמת הסבל האנושי בעזה" לא הושפעה מקבלת הפנים החמה שהעניק לטרוריסט הסורי בחליפה, שרק באחרונה אנשיו אילצו את יריביהם לנבוח כמו כלבים בדרכם אל המוות.

במלחמתה בחמאס ברצועת-עזה, ישראל לא רק עושה את מה שהיא חייבת לעשות למען ביטחונה ולהשבת אזרחיה החטופים, אלא שהיא מספקת לצרפת ולשותפותיה את הבהירות המוסרית שחסרה בעמדתן. יש טובים ויש רעים. מי שפועל להכריע את חוטפיהם של זקנים, נשים וטף, ומסרב להיכנע לתביעותיהם, לא יכול להיות בצד הרע של המפה!

מי שמקבל את הדרישה להפסיק את המלחמה בגלל הפגיעה האגבית באזרחים ³ מחזק את השימוש בשיטה הזו מצד כל גורמי הטרור ולא רק בזירת עזה.

מי שמדבר על מדינה פלסטינית (או פתרון שתי המדינות) לאחר ה-7 באוקטובר, נותן לטרור-החמאס (ולא לאבו מאזן) את הפרס הגדול ביותר שיכול היה לקבל. מי שמפקפק בכך מוזמן לעיין בדבריו של חוסאם בדראן ⁴ בכיר חמאס שהסביר לציבור שומעיו כי ההכרה החד-צדדית של אירלנד, נורבגיה וספרד במדינה פלשתינית, בדיוק לפני שנה, היא תולדה של מלחמת 'מבול אל-אקצא' ו"עמידתה האיתנה של ה'התנגדות'".

אמירתו מהימים האחרונים של בכיר חמאס סאמי אבוזוהרי ולפיה "אנחנו היום בטוחים יותר בצדקת דרכנו ובמערכה הזו" צריכה להטריד את מקרון ואת מנהיגי אירופה יותר מאשר את ישראל. גם למען עתיד מדינותיהם, הם צריכים לתת לישראל לנצח!

כדי למוטט את שלטון חמאס צריך לא רק להפקיע מידיו את אספקת הסיוע אלא גם לנתק את אחיזתו במנגנוני השילטון.

המשמעות המעשית של "מיטוט שלטון חמאס" (שנקבע כאחת ממטרות המלחמה) היא שלילת יכולתו להפעיל מנגנוני שלטון, לתת שירותים כלשהם לאזרחיו, ולאכוף את הנחיותיו עליהם, לאורך זמן.

יש הסבורים כי יעד זה ניתן להשגה רק על ידי הצבת אלטרנטיבה שלטונית ואולם, גם הם יודו,

כי בנקודת הזמן הנוכחית, כאשר חמאס הוא עדיין גורם הכוח החזק ברצועה, רק צה"ל יוכל להוות אלטרנטיבה שלא תהיה תלויה בחמאס.

כך או אחרת, מיטוט השלטון מחייב שורה של מאמצים מקבילים :

הראשון: בידוד פיסי של ההנהגה וניתוקה מהעם [?] הסתתרות המנהיגים כבר מייצרת חייץ בינם לבין העם. כדי להדק את הניתוק [?] חיוני לנתק גם את האינטרנט ואת אמצעי התקשורת המשמשים גם כעת, להעברת מידע ומסרים, מסייעים בהתמצאות וביצירת רציפות ומקרינים המשכיות.

השני: שיתוק מוקדי הפיקוד והשליטה השלטוניים [?] ניטרול של כל הגורמים שמופקדים על יצירת תמונת המצב ועל הפעלת המנגנונים השונים להשלטת סדר ולשמירה על הביטחון: משטרה וביטחון פנים, משרדי הממשלה, ורשויות. גם לצורך זה חיוני לשתק את האינטרנט המהווה אמצעי מרכזי ליצירת תמונת מצב, לתאום ולשליטה.

השלישי: ניטרול מנגנוני הביטחון ושיבוש יכולת הפעולה שלהם כמערכות-אירגוניות [?] המאמץ בנושא זה מתקיים ממילא גם לצורך השמדת יכולות צבאיות של האירגון.

הרביעי: שיתוק גופי האכיפה [?] לרבות "יחידות החץ" ("סהם") שפועלות בכסות אזרחית ומשליטות את מרות חמאס על האוכלוסיה .

החמישי: הפקעת השליטה ממשאבים חיוניים [?] בכך כבר מדובר רבות במסגרת הדיון על אספקת הסיוע ואופן חלוקתו.

בנקודת הזמן הנוכחית , פעילות צה"ל הביאה לשיבוש פעילותו של ממשל חמאס אך עדיין לא למיטוט. מערכת הביטחון מבצעת לא מעט פעולות במסגרת המאמצים שתוארו , אבל אין די בביצוע חלקי. כך לדוגמה, בכל הקשור לפעילות האינטרנט, ערוצי הטלגרם, ערוץ אל אקצה ואמצעי תקשורת נוספים שבהם חמאס משתמש להבנת תמונת המצב ולהנחיית האוכלוסיה. כדי לפגוע בכך יש להשבית את פעילותו לאורך זמן.

המציאות שתיווצר בתהליך מיטוט השלטון תתאפיין בחוסר סדר ומשילות. יש להניח כי מציאות כזו תגרור מאבקי כוח פנימיים, תעודד הפגנות, ויוזמות מקומיות, וללא ספק גם תגביר את הלחצים על ישראל בסוגיה ההומניטארית. אין להירתע מכך. זהו הוא שלב בלתי נמנע בדרך לניתוק אמיתי (ולא למראית-עין בלבד) של חמאס ממוסרות השלטון ויש בו גם את הפוטנציאל להביא לשבירת התנגדותה ביחס לחטופים ולמתווה הסיום שהוצע על ידי ישראל.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 23.05.2025.